

a lui Dumnezeu. Și Sfântul Apostol Pavel la un moment dat exclamă: „O, adâncul înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu”. Există un adânc al lui Dumnezeu, există și un adânc al omului care trebuie sfredelit, sondat. Uneori acest adânc se dezvăluie la scaunul de duhovnicie, la spovedanie, când omul se mărturisește, dar înainte de mărturisire se examinează pe sine însuși. Uneori îl ajută duhovnicul prin întrebările lui. Există un adânc care se ascunde și vrea să se ascundă, de care într-un fel ne este sfială, ne este rușine, acela pe care-l sondează și psihanalizistii.

Dar cea mai bună și perfectă psihanaliză este aceea a scaunului de duhovnicie. Atunci să vezi dacă adâncul tău ascunde lucruri necurate de care trebuie să te dezvelești, sau dimpotrivă, ascunde o vistierie de

aur. Putem fi purtători de aur fără să știm, așa cum putem fi purtători de greșeli și de păcate de care nu vrem să fim conștienți. Rămân în subconștient, pentru că conștientul nostru se ferește de ele și vrea să le țină acoperite. Este important să-ți cunoști ființa în întregimea ei, și dacă ți-o cunoști și pe dinăuntru, atunci vei putea comunica cu Dumnezeu nu doar la suprafață prin rugăciunea rostită cu buzele și cu limba, ci prin rugăciunea lăuntrică, care curge din izvorul sufletului tău și merge în izvorul cel nesecat al lui Dumnezeu. Acolo apele se întâlnesc una cu alta și se îmbrățișează întru bucurie purificatoare. De aceea, îndemnul meu este la profunzime, la adâncime.

Sursa: manastireacurchi.md

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 12 decembrie	07:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Spiridon, episcopul Trimitundei
Vineri 16 decembrie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 17 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 18 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sfinților Părinți după trup ai Domnului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

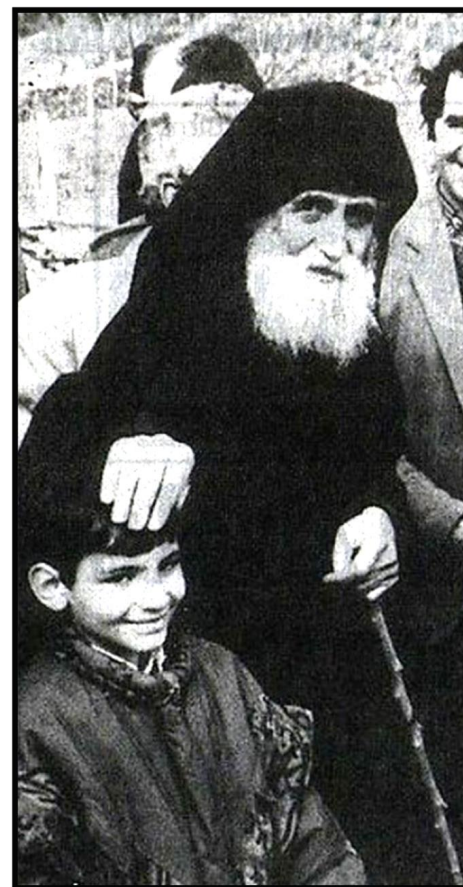

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Când Îl pui pe Hristos hrană și pază vieții tale, optimismul și nădejdea cea bună sălășluiesc în tine.” – Sfântul Iacov Tsalikis

Nr. 465 / 11 decembrie 2022

SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL
1924 - 1994

SĂ NE CERCETĂM CONȘTIINȚA

Bunul Dumnezeu a dat primilor zidiți conștiința, prima lege dumnezeiască. A încrustat-o adânc în inimile lor și de atunci fiecare om o moștenește de la părinții lui, iar când el nu acționează corect, ea lucrează înlăuntrul lui, îl mustră și-l povățuiește la pocăință. Însă trebuie ca omul să facă lucrare duhovnicească corectă și să-și cerceteze conștiința sa, astfel ca întotdeauna să poată auzi glasul ei. Dacă nu o cercetează, nu se va folosi nici de citirile duhovnicești, nici de sfaturile stareților sfinți, și nici nu va putea ține poruncile lui Dumnezeu.

Părinte, se poate ca omul să nu se observe deloc pe sine și să nu vadă că merge greșit?

Atunci când omul nu se observă pe sine și nu își șterge conștiința sa de praf, atunci conștiința prinde încet-încet un strat de piatră și acela

se face nesimțitor. Păcătuiește și petrece ca și cum nu s-a întâmplat nimic.

Părinte, spuneți-ne ceva despre grija de conștiință.

Pentru ca omul să fie sigur că ceea ce face este ceea ce îi spune conștiința sa, trebuie să se urmărească pe sine și să se deschidă duhovnicului său. Pentru că se poate să-și fi încălcat conștiința și să creadă că merge bine. Sau să-și fi făcut o conștiință greșită și, deși a făcut o crimă, să creadă că a făcut o binefacere. Sau se poate chiar să-și fi făcut conștiința sa foarte sensibilă și să se vatăme.

Părinte, judec în sinea mea fără să existe mustrarea ce se cuvine. Nu cumva am căzut în nesimțire și de aceea conștiința nu mă mai mustră?

Este trebuință de multă luare aminte. Iată, atunci când cineva face un păcat pentru prima dată, simte o oarecare mustrare și se mânănește. Dacă îl repetă pentru a doua oară, simte mai puțină mustrare, și dacă nu ia aminte și continuă să păcătuiască, conștiința i se face nesimțitoare. Unii, atunci când, de pildă, le faci observație pentru vreo oarecare greșală de-a lor, schimbă subiectul ca să nu-i înțepe conștiința și să se mânănească. Să spunem că acum eu cert o soră, deoarece a făcut o neorânduială. Dacă sora aceasta nu face o lucrare duhovnicească corectă și nu caută să se îndrepte, îmi poate spune chiar în clipa aceea: „Astăzi o să tocăm mai devreme pentru

vecernie...”, ca să schimbe subiectul. După aceea diavolul o va încurca și-i va spune: „Nu te neliniști; aceasta ai făcut-o ca să nu se mânănească Părintele”. I-o justifică și diavolul. Nu spune: „Am făcut-o ca să-mi calc conștiința și să nu mă mustre”, ci spune: „Am făcut-o ca să nu se mânănească Părintele”. Ați văzut ce face aghiuță? Lucrare fină! Întoarce butonul spre altă frecvență ca să nu ne vedem greșala.

Dacă vezi că nu ai pace, ci mânănire, să știi că înăuntrul tău există ceva în neorânduială și trebuie aflat despre ce este vorba, ca să-l îndrepti. Să presupunem că faci o greșală; te mânănești, dar nu o mărturisești. După aceea ți se întâmplă un fapt dătător de bucurie și simți bucurie. Bucuria aceasta acoperă mânănirea pentru greșala ta și încet-încet o uiți, nu o mai vezi deoarece a fost acoperită de bucurie. Bucuriile acoperă greșala, o duc mai jos, mai în adânc, dar ea lucrează lăuntric. Astfel omul începe să se împietrească, deoarece își acoperă conștiința sa și inima sa prinde încet-încet o murdărie vâskoasă. Apoi aghiuță pe toate le justifică: „Asta nu-i nimic; cealaltă este firească”, dar nu are odihnă, deoarece din adâncul sufletului său lucrează mânănirea. Simte o neliniște și nu are pace lăuntrică. Trăiește într-un stres continuu. Este chinuit. Nu află ce este de vină, pentru că greșelile lui sunt acoperite. Nu-și dă seama că suferă deoarece a păcătuit.

Părinte, un astfel de om poate fi ajutat dacă îi spui care este pricina chinurii lui?

Este trebuință de atenție, pentru că atunci când îi pui lucrurile la locul lor, i se deșteaptă conștiința și începe mustrarea. Și dacă nu se smerește, poate ajunge la deznădejde, deoarece nu suferă adevărul. Dacă se va smeri, se va putea ajuta.

Părinte, ne spuneți adeseori că omul trebuie să ia aminte să nu-și facă o conștiință greșită. Cum se formează conștiința greșită?

Atunci când omul își odihnește gândul călcându-și pe conștiință. Iar atunci când își odihnește astfel gândul pentru mai mult timp, își face o altă conștiință, a lui proprie, o conștiință pe măsura lui, adică o conștiință greșită. Dar atunci nu are odihnă înăuntrul său, deoarece odihna lăuntrică nu poate fi dobândită printr-o conștiință greșită.

Părinte, poate trai cineva cu o conștiință greșită toată viața lui?

Dacă acela crede în gândul lui, poate.

Dar cum o poate îndrepta?

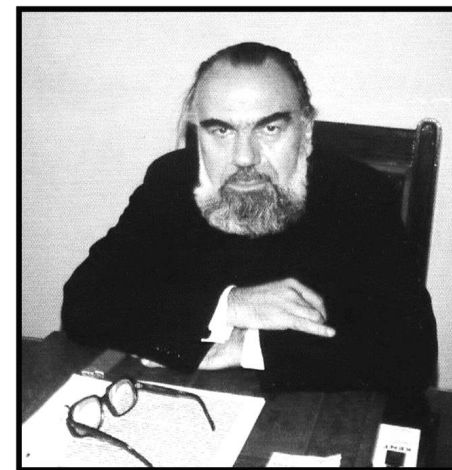
Dacă gândește smerit, dacă nu are încredere în gândul său și discută despre el cu duhovnicul său.

Părinte, cum poate trăi monahul în chip practic martiriul conștiinței?

Martiriul conștiinței este pentru toți oamenii; nu numai pentru monah. Monahii au pe deasupra și martiriul cel dulce al nevoinei. În esență, nu există martiriul conștiinței

pentru unul care se nevoiește corect. Pentru că pe cât îl doare mai mult pe cineva duhovnicește, adică pe cât îl doare mai mult fie pentru halul în care se află, fie pentru că se face părtaș la Patima Domnului, cu atât este răsplătit prin mângâiere dumnezeiască. Chiar dacă are mânăniri, supărări etc., atunci când conștiința îi este odihnită, simte înăuntrul său mângâiere dumnezeiască.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Nevoinea duhovnicească*, Editura Evanghелиsmos, București, 2003

**PĂRINTELE
BARTOLOMEU ANANIA**
1921 - 2011

SĂ FUGIM DE SUPERFICIALITATE

Mă adresez tineretului – să nu fiți superficiali! Să fugiți de superficialitate! Există și trebuie să existe un fel de sondare a adâncului și